

Ἦ Φροελαίν, σκύλε μου, καὶ νίε μάγειρά μου,
δὲν περιγράφεται πῶς μὲ λόγους ἡ χαρὰ μου...
χαρῆτε πάντες, ἐπειδὴ θ' αὐθόρμη ὁ μισθὸς σας
κ' εἰς ὅλας τὰς ἀνάγκας σας θὰ τρέψῃ βοηθὸς σας.
Κ' ἂν σκελετίσθε καὶ σῆς γὰρ τὸ ναυόλεον...
ἀλλὰ πλουτίζει τοὺς θνητοὺς καὶ μὴ ἡμέρα μόνη,
καὶ πᾶν ἀνάγκης φυσικῆς δυσάνομον δοχεῖον
εὐνοιάζει παρ' αὐτοῦ μ' ἂν τυχερὸν λαχέιν.
Τοιοῦτοι τὴν ὑψηλὴν σοφίαν δέχονται νόμοι,
ἀλλ' ἡ κυρία Φασουλὴ δὲν ἔργεται ἀκόμη,
κ' ἐνὶ γυναικ' ὅτ' ἀμαγιά καὶ ψόνια παζαρεύει
ἢ μοῖρα τῆς ἀνέλπιστα καλὰ τῆς μαγειρεῖς.

ΣΤ'.

Ἦ Φασουλὴ 'στὸ σπῆτι τῆς κατεπευσιμῆς φθάνει...
ἀντάρτα, σύγχυση, κκκ... σαστίει καὶ τὰ χάνει...
βλέπει τὸν τόσο χαλασμένον, τὸν τόσο σῦρε κ' ἔλα,
νομίζει δὲ πῶς ἐσφίξε τὸ σπῆτι τῆς ἡ τρέλλα...
τῆς πείτουν κάτω τὰ γυαλιὰ καὶ γίνονται κομμάτια,
ὁ κύριος τῆς κ' οἱ λοιποὶ τὴν βλέπουν μίς 'στὰ μάτια,
ὁ Παναγιώτης τῆς ζητεῖ μπαξίσι καὶ πεσέσι
κ' αὐτὴ δὲν ξέρει τί νὰ 'πῃ καὶ τί νὰ ὑποθέσῃ,
καὶ φτύνει μίς 'στὸν κόρπον τῆς καὶ τὸν σταυρὸ τῆς κάνει
ὡς οὕτω φανερώνεται τοῦ Παναγιώτ' ἡ πλάνη.

Κ' ὁ μάγειρας σὺν ἑμαθὲ τὰ θλιβερά μαντάτα
τσασκίζει μίς 'στὸ μαγειριὸ περὶ τὰ πέντε πιάτα,
ὁ Φασουλῆς φαρδύς πλατύς 'στὸ πάτωμα σπαράζει,
ἡ Φροελαίν δένεται καὶ ντονερίτερ κράζει,
ἀρχίζει οὐρλιάσματα σπαρρακτικά κ' ὁ σκύλος
καὶ μὴ τὴν γάτα πνέεται καὶ πολμεῖ ὀργίλος,
καὶ τὼν παιδιῶν ἀκούεται ὁλοδυσμῆς οἰκισθῆς
ὥσταν νὰ τὰσάξαι κανεὶς ἀνεπαρκῆς νόμος.

Ἦ Φ. — Κατακαυμένη Φασουλὴ, χαρὰ πού τὴν ἔπηρες !...
Ὁ Φ. — Συφορησμέναις, ἔμειραις, πτωχαῖς καὶ κακομοίραις,
ποῖς μὲ τριγυιάς ἀπὸ 'μπροστά καὶ πίσω θὰ μὰς ὀσῇ ; ...
εἶπα κ' ἰγὼ α' ἔμπορὶ ποτὶ λαχέιν νὰ μοῦ πῶς ; ...
εἰς τὴν τὴν κ' εἰς ἑμὰς καμνικὰ φορὰ γέλαση
ἐκείνης φουρὸς φαίνεται πῶς κἄπου θὰ χαλάσῃ.
'Εγὼ θαρρῶ 'στὴν Τράπεζαν τὸ κέρδος πῶς θὰ μείνῃ...
ὁ Γ' ἰσχυρὸς μόνος του κερνὸς κ' ὁ Γ' ἰσχυρὸς πάλι πίνει.

Καὶ νῆξες τί σχέδια κατέβασα, καυμένη !...
τρεῖς ὥρες ἤμου πλουσιὸς καὶ Κροῖσος τὸν Λυδῶν,
μὰ τώρα 'καταντήσαμε οὕτω Παράδοξοι
καὶ πείτουν μίς 'στὰ μούτρα μας νὰ μὰς φέρῃ.
'Ἦ μόντ' αἱ μόνον κέρδος μας... ἡ τύχη ἐστὶ θέλει...
τοῦτο μ' ἐδίδαξε μακρὰ τοῦ μικροκόσμου πείρα,
τοῦτο δ' ὅτι Φασουλῆς δὲν θὰ πληρῶν τὴν τέλη
ὅχι μόνον α' χρυσόν, ἀλλ' οὔτε μὲ μπακίρια.

Γιὰτὶ, ὦ τύχη μιὰρὰ, μὲ θλίβεις περισσότερον ;
γιατὶ μὲ πέρνει 'στὸ μέλι, γιατί μὲ φασκελόνει ; ...
τί νὰ σας 'πῶ, μοῖρὰ παιδιὰ... νομίζω εὐκολότερον
τὸ νὰ διέλθῃ κάμῃλος τρουαλὶν βελόνης,
ὁ Περικλῆτος τὸν χρυσὸν αἰῶνα νὰ μὰς φέρῃ,
νὰ βάλῃ κ' ἄλλους δανιστάς ὁ Λόρδος εἰς τὸ χίρι,
νὰ πῶς τὸ συναλλάγμα καὶ τὸ ναυόλεον,
ἀπὸ τὸ Ταμείον τῆς Ἀλβίας νὰ πληρωθῇ κουπόνι,
ἄρα νὰ ψῆσῃ καὶ τὴν γῆν τοῦ Παγαμίου Πόλου,
ὁ Ἐνταξίας 'στὴν Βουλὴν νὰ μὴ μιλῇσθαι ὁλόου,

ὁ κύριος Σταυρόπουλος, τὸ ἄξιον παλληκάρη,
νὰ μὴν εἰπῇ παράπονα γὰρ τὸν Μπαϊρακτάρη,
νὰ γίνῃ ὁ κύριος Συγγρός Ἀντίβας Κερκηνόνης
καὶ καθε Πέρσης λουστρατζῆς περιφανῆς Μιρόνιος,
παρὰ σ' ἑμὰς, ὡς τίνα μου κ' ἀγαπητὴ κυρία,
καὶ μίαν ἀρχαίαν σφάντζικαν νὰ πῶς λοταρία.

Ἄλλ' ὅμως ἂς ἐπιστώμεν, καὶ ὁλόου δὲν σημαίνει
ἂν τὴν ἔπαυσε κ' ἑμὲς ὥσταν Παράδοξοι.
Καὶ σὺ, κυρία Φασουλὴ, τὴν τύχη μὴν ὑβρίσῃς,
καὶ μάθετε μετὰ χαρὰς πῶς ἡ παρούσα κρίσις
δὲν εἶναι οικονομικὴ, καθὼς ὁ κόσμος κρίνει,
ἀλλ' εἶναι νομισματικὴ, κ' αὐτὸ πολὺ βαρύνει.
'Εκτὸς δὲ τούτου μάθετε καὶ πῶς καλὰ χαμπάρια
ὅτι σιτῆρὶ μπόλιο σιτίζεται 'στ' ἀμπάρια,
καὶ τοῦτο εἶναι γεγονός καὶ μάλιστα εὐφρόδουν
καὶ κόλλυθα θὰ βράσωμεν νὰ ψάλλωμεν μνημόσυνον
δὲ 'σσα θὰ κερδίσωμεν λαχτεῖα εἰς τὸ μέλλον
κ' ὁ Παναγιώτης θάβρυνε τὸ κέρδος ἀναγγέλλων.

(Εἶπεν αὐτὰ ὁ Φασουλῆς νὰ τοὺς παρηγορήσῃ
κ' ὁ Περικλῆτος ἔβησεν νὰ τὸν καταχερίσῃ.)

Π. — Λαχέιν, εἰ ; ... παρὰδός, εἰ ; ... τῆς ἑκατὸ τῆς 'πῆρες ;
Φ. — Εἶδα τρεῖς ὥρες, Περικλῆ, τὸν πλούτον ἐπὶ θύραις,
μὰ πάλι σκαπολόαρις μὲ μὴ ματὰ λοξή...
ὅς μου φαρμάκια Βεργίων καὶ Προσκόιν ὀξύ.
Π. — Λοιπὸν καὶ σὺ τῆς ἑκατὸ τῆς 'νόμισαις ρεθίζῃ
κ' ἰτολμῆσαις νὰ φαντασθῇς πῶς 'πλουτίσεις 'στ' ἀλήθεια,
κ' ἔτρελλανες τὸν μάγειρα, τὸν Γκιζὺλ, τὴν κουβερνάντα ; ...
γιατὶ αἱ λαχτεῖα μοναχὸ τὸ ζῆλο θάναι πάντα.
Φ. — Ἡμάρτησα σὺν ἄνθρωπος καὶ μὲ τὸ παπατῶν,
μὰ τώρα πῶς συγχώρα με καὶ δὲν τὸ ξανακάνω.
Π. — Ὡς ἡ Ἑλλάς πρῶρισται νὰ ζήσῃ καστοπόρῃς
κ' ἑτοίμασε τὴν ράχην σου τῆς ἑκατὸ νὰ πάρῃς.

ΡΩΜΗΟΣ Ἡμερολόγιον Ἀποκαλυπτικόν περὶ τῆς καταστάσεως τῶν Οἰκονομικῶν.

Πρὸ ἡμερῶν ὀλίγων παντοῦ διαλαλεῖται
μ' εἰκόνας καὶ μὲ ὀλην καὶ σοβαρὰν κ' ἀστέϊαν,
κ' ἀντὶ λεπτὸν πενήτητα πρὸς χάριν σας πωλεῖται
'στὸ σπῆτι μου, σ' τοὺς δρόμους, καὶ 'στὴν γινωστὴν
[Εἶς τ' α ν.

Καὶ ὀλίγαις ποικιλίαις, μ' ἄλλους λόγους ἀγγελίας.

Πῶ ! πῶ !... μεγάλοι Πίνακες καὶ Ζωολογικοὶ
μὲ πίνακα ἐχρηστούτων ἀνθρώπων διαφάνουν...
μετάρρασις περιττοῦς, λαμπρὴ, διδακτικὴ,
κ' ἀπ' ὅλα τὰ καλλίτερον τοῦ νέου ἔτους ἔδωκεν.
'Ἐκεῖ κ' ἄνθρωποι μορφαὶ παρὰ τοὺς τὰ μέλα,
ἐκεῖ κ' ὁ μέγας Χριστιανιστὴς, ὁ τὴν πῆρουν ἄρας,
καθὼς καὶ ἔφη πᾶσι μάλιστ', μίαν τὴν καὶ μεγάλη...
ὁ Μητροπολίτης, κύριος, μετάρρασαν ὁ Σπύρος,
βοτανολόγος εἰδικὸς καὶ ἱερολόγος πρώτης,
ὁ Βίμπιερ δὲ ὁ Κάρλος ἀντάτος ἐκόντης.